

Acción Católica

SEMANARIO PARROQUIAL

AÑO XX - NUM. 484 - GRANOLLERS, 10 DE ABRIL DE 1960

SEMANA SANTA

MUERTE Y RESURRECCION

La Semana Santa es la más grande de las semanas del año. Todos los pueblos que se tienen por cristianos, la celebran con inusitado esplendor. El pueblo español es uno de ellos, y no queda a la zaga, por lo menos en cuanto a las manifestaciones externas (de lo interno nadie juzga sino Dios). Estas mismas Procesiones espectaculares, a veces recargadas de sentimiento que de auténtica piedad, son a pesar de su carácter extralitúrgico muy estimables, y al mismo tiempo exponente del sentir de un pueblo que sigue queriendo ser y ser tenido por cristiano.

No obstante, la Semana Santa ha de ser algo más para nosotros que un sentir que pasa, que una lágrima que se evapora. Porque la Pasión y de la Resurrección del Señor no son unos hechos pasados, escritos en la Historia de la Vida y ya terminados para siempre. Son, al contrario, hechos transcendentales que, habiendo tenido lugar en los tiempos, los sobrepasan todos. Son la verdadera clave de toda la Historia de la Humanidad. Y podemos hacerlos reales y presentes cada año, en esos días santos, por medio de nosotros mismos, miembros vivos de Cristo. La Iglesia nos ayuda y nos invita a revivirlos de una manera más intensa, por medio de la liturgia.

¿Qué haremos para responder a esta invitación de la Iglesia? Muy sencillo: Dejarnos conducir por ella. Presentes en los oficios de nuestros templos, (los parroquiales tienen el singular privilegio de la solemne consagración de las aguas bautismales, fuente de vida para los nuevos cristianos), oigamos las sagradas lecturas. Unámonos a las plegarias que el sacerdote, ministro de Cristo y de la Iglesia (congregación de los fieles cristianos), elevará al Padre en nombre nuestro. Y recibamos de sus manos los dones que Dios nos regala.

Esforcémonos en vivir de ahora en adelante una vida más conforme con nuestra fe cristiana, contraria por tanto, a las máximas del mundo. Estemos dispuestos a luchar, unidos a nuestro Jesús en su lucha de estos días, en los que, muriendo destruirá nuestra muerte, y resucitando reparará nuestra vida. Y así, muertos al pecado que destruyó nuestra Vida, logremos una victoria definitiva sobre la muerte, para vivir resucitados en Aquel que ya no morirá jamás.

JOSÉ CAMPO LLEÓ, Pbro.
Deán del Vallés, Arcipreste de Granollers

AQUESTA SETMANA:

Dilluns, Dimarts i Dimecres Santis

- Curset «*Hustrem la nostra fe*», per Mn. Joan Bellavista.
«*De l'èxode a la Pasqua eucarística*»
«*Sentit de la Pasqua cristiana*»
«*L'Església celebra el Misteri Pasqual*»
(A les 9'15 a la Parròquia)
- Conferències quaresmals, per a senyores i noies pel Reverend Pare Josep Lluís de Tudela.
(A les 4'30, a les Carmelites - A les 7'30, a la Parròquia)

BEBA SANDARU

Refresco natural

Un Naranja

Un Limón

CONFITERIA

CUNILLERA

GRANOLLERS

DIUMENGE DE RAMS

Hacia la Victoria

Hosanna en les altures!

*Amb palmes resplendents,
ens postrem davant del Senyor
que arriba.*

*Anem tots a trobar-lo, amb
himnes i càntics, glorificant-lo
i dient-li:*

Beneït el Senyor!

(Antifona del dia)

El ram a casa

Aquest ram de llover que amb emoció has arborat com estendard de victòria, pensa que del Crist, sols coneix l'instant sublim d'una joia i que per ell, el món i el temps es deturaren en aquell precís moment que les gorjies s'exhaurien, aclamant el Fill de Déu, dessota les arcades de l'eterna Jerusalem.

Quan el posis al llindar de la teva porta, fes-ho pensant que Jesucrist hi ha d'entrar sempre amb el mateix aire real de conquesta, vencedor dels divendres de sang i de l'escòria i que el portal de la teva llar no ha d'ésser distint del portal del teu cor, perpetuant a través dels jorns l'esperit i la gràcia del Diumenge de Rams.

Dijous Sant

**Pregària
Collectiva
de la
Joventut**

**A les 10,30 de la nit,
a l'Església Parroquial**

Pascua Florida

Hoy comienza la Semana Santa. Durante estos días se desarrollará ante nuestros ojos, con emocionante dramatismo, el más grande acontecimiento de la Historia del mundo: la pasión y muerte del Redentor de la Humanidad.

La Semana Santa se abre con un sentimiento de alegría, la Iglesia celebra, en este domingo, el triunfo del Salvador. Al conmemorar la entrada del Mesías en Jerusalén, se aclama ya la victoria del Resucitado. En este II Domingo de Pasión o Domingo de Ramos, comienza la fiesta pascual y queda delineada en sus rasgos esenciales. Nuestros padres llamaron a este domingo, desde muy antiguo « Pascua florida ». Esta expresión tiene su origen en la Edad Media cuando estaba en uso el bendecir flores juntamente con las palmas y ramos. Se le ha dado también otra significación: la Pascua está en este día como en floración. Los frutos trotarán durante el triduo sacro.

En el Domingo de Ramos hizo el Salvador su triunfal entrada en Jerusalén. Vino desde el Monte de los Olivos. La Iglesia de Jerusalén conmemoraba con amoroso cariño, ya en el siglo IV, esta entrada de Cristo en la ciudad de David. Los cristianos se reunían en el Monte de los Olivos. Provistos allí de ramos y palmas tornaban procesionalmente a la Ciudad Santa cantando « ¡Hosanna! ¡Bendito el que viene en nombre del Señor! » La Iglesia de Roma copió de la de Jerusalén esta costumbre. El templo de San Silvestre representaba el Monte de los Olivos en donde se reunían los fieles y se proveían de ramos y palmas benditas. Al jubiloso canto del Hosanna se encaminaban a la Basílica de San Juan de Letrán, en donde se celebraba la Santa Misa.

Hacia la Jerusalén celeste

Substancialmente hoy hacemos lo mismo. Nos reunimos fuera del templo, para dar a la procesión su verdadera o sentido de desplazamiento, de marcha sagrada de un lugar a otro. El sacerdote, revestido con capa roja, bendice los ramos. Conienza la procesión. Alegres y cantando, rodeamos y acompañamos a nuestro Salvador, simbolizado en nuestro sacerdote que preside la procesión. En nuestras manos enarbolamos y agitamos las palmas honrando y confesando con ellas a Cristo Rey de los Mártires, al Luchador y al Triunfador Glorioso. La procesión es un símbolo de la marcha de la Iglesia peregrina y militante hacia la Jerusalén celeste. La entrada de la procesión en el templo, donde va a celebrarse el santo sacrificio, adquiere una significación grandiosa. El pueblo y el clero penetran en el templo detrás de la cruz. Se canta la siguiente antifona: « Al entrar el Señor en la Ciudad Santa, los hijos de los hebreos, anunciado la resurrección de la vida, le aclamaban agitando las palmas: ¡Hosanna en las alturas! »

No se trata pues de una simple conmemoración de la entrada de Jesús en la Jerusalén terrena, sino de un simbólico anuncio, al acercarnos al banquete eucarístico en que se va a repartir el pan de vida eterna de lo que en realidad tendrá cumplimiento al fin del mundo. La Cruz del Señor abrirá entonces la marcha a aquella « gran multitud de toda nación, tribu, pueblo, y lengua... vestidos de túnicas blancas y con palmas en sus manos. Clamaban con grande voz, diciendo: Salud a nuestro Dios, al que está sentado en el trono, y al Cordero. » (Apocalipsis, 7, 9-10)

El combate triunfal de Cristo

Ha terminado la procesión. La escena cambia ahora brusca, radicalmente. El sacerdote cambia su capa roja por ornamentos morados, y empieza la Misa. La nota característica de la misa del Domingo de Ramos es la lectura de la Pasión, según San Mateo, que nos recuerda los duros combates de Cristo para conseguir la Victoria. El contraste entre el triunfo real de la procesión y la austera gravedad de esta lectura evangélica es por sí mismo una hermosa lección. La dolorosa pasión de Cristo y su muerte en cruz fueron una lucha victoriosa. Comprendemos mejor, ahora, que el misterio pascual no es una simple sucesión de tristeza y alegría, un simple paso de la muerte a la vida. Se compone de la unión inseparable de estos dos aspectos, de los que uno es fundamento del otro. La vida triunfa por la muerte y en la muerte, la gloria de la resurrección no suprime la cruz, que es su camino.

La asamblea escucha el canto de la Pasión de pie, con tierno respeto y recogida emoción. Un corazón cristiano no puede oír sin profundo dolor esta narración que, a pesar de su perfecta serenidad, nos hace comprender hasta donde llevó el amor al Hijo de Dios.

Un símbolo de vida y victoria

Al salir de la iglesia, los fieles llevan consigo el ramo bendito, que recibieron para la procesión, que podrán conservar durante un año. Es un sacramental: la bendición que estos ramos, símbolo de los beneficios divinos, han recibido de la Iglesia en nombre de Dios, los convierte en un remedio contra el mal, en protección para el cuerpo y el alma; en cualquier parte a donde sean llevados constituirán una defensa contra las intrigas del demonio, y atraerán la ayuda del poder divino sobre los hijos de Dios.

Los colocamos en nuestras casas a los pies del Crucifijo, en la entrada de los campos, en nuestros cementerios, sobre la tumba de los que partieron antes que nosotros. No es un rito supersticioso ni una señal de duelo. Demos a estos verdes ramos la misma significación que les dió la liturgia en la procesión triunfal. Son un símbolo de vida y victoria, una gozosa afirmación de fe y esperanza: un día hemos de resucitar, como Cristo, para estar eternamente con El en la casa del Padre. — J. SAMPER

CONSERVAS PUIIG

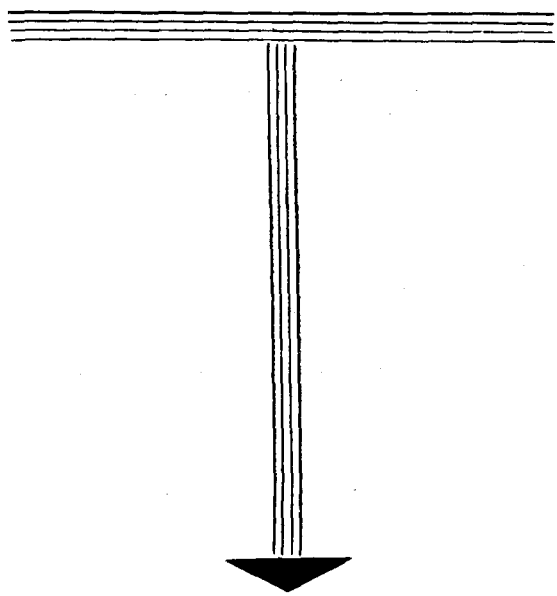
Elaboradores de la exquisita
Leche Vegetal de Almendra Concentrada

¡Qué rica es...!

GRANOLLERS

GRANULOS DIANA

Piensos Compuestos

RESERVADO

R. U.

GRANOLLERS

Maletas

Carteras

Objetos para regalo

DIJOURS SANT

Lliçó i Testament del Mestre

« Feu això en memòria meua ».

« Cada vegada que menjareu d'aquest pa i beureu d'aquest calze, proclamareu la mort del Senyor fins que Ell torni ».

(1 Corintis, 11)

El Crist diu:

— El Fill de l'Home no ha vingut a ser servit, sinó a servir i donar la seva vida per a redempció de molts.

— Aquest és el meu Cos, que es donat per a vosaltres.

— Aquesta és la meua Sang, vessada per a vosaltres.

— Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat.

— Us he donat exemple: com ho he fet jo, feu-ho vosaltres.

— Els reis de les nacions dominen sobre d'elles, i els qui tenen potestat sobre d'elles, son nomenats benefactors. *Més no així entre vosaltres; sinó que el més gran de vosaltres serà com el menor, i el qui mana com el qui serveix. Perquè, quin és major, el qui seu a taula o el qui serveix? No és el qui seu a taula? I no obstant, jo estic enmig de vosaltres, com el qui serveix.*

— Així ha estimat Déu al món: que li ha donat el seu Unigénit.

La Confessió Pasqual

Antigament es procedia, el matí d'avui, a la reconciliació dels penitents amb l'Església. Els pecadors públics que havien rebut les cendres al començament de la Quaresma, i havien perseverat en la penitència, eren absolts i reingressaven purificats a la comunitat cristiana per a poder celebrar la Pasqua.

La nostra confessió pasqual troba el seu moment més indicat aquest matí de Dijous Sant. Renovant l'esperit dels antics penitents, podem cloure la nostra Quaresma amb el sagrament de reconciliació. Serà la comunitat cristiana que s'acosta, purificada i renovada, a les festes pasquals. — J. CAMPS.

Avui escau de revisar i afinar el nostre concepte i la nostra actitud d'amor. Altres dies cabria discutir-los. Donar els nostres punts de vista, el nostre parer, la nostra opinió.

Cabria que no ens posessim d'acord, inclús que dissentíssim, que ho declaréssim matèria lliure, disputada.

Avui no. Això seria una mena de profanació, de sacrilegi, del Dijous Sant.

Avui no hi cap el sofisme ni la superficialitat.

La Lliçó del Mestre és prou clara: és contundent.

Avui és el dia de la resposta. S'imposa.

Si estímem la Veritat ens delirem d'entendre la seva veu i poder-hi respondre generosament.

El Dijous Sant porta una gràcia especial. Acollim-la.

Es possible que la vida, l'experiència, les contrarietats, el egoïsmes, sobretot els exemples, hagin desvaloritzat o desmentit el nostre concepte d'amor.

Pot ser que ja no sigui una convicció viva.

Pot ser que el creiem només un concepte; o concedint molt, l'arribem a acceptar amb reserva, com a utòpic i a demagògic.

L'afirmació pròpia d'avui, la gran afirmació, és aquesta: Jesús i creu.

Creu en l'eficàcia de l'amor.

Creu en l'èxit de l'amor.

Creu en la revolució de l'amor. (La única i necessària revolució cristiana. Diferent de les altres, aquesta estalvia les víctimes. El sacrifici hi és. Es un sacrifici que no s'imposa a ningú. S'accepta. I per això té una expressió pròpia: lliurament).

Crist hi creu i n'accepta totes les seves conseqüències.

Creu en l'amor dinàmic: aquell que s'exposa, que s'arrisca, que s'aventura; aquell que crea, que redimeix, tot i que aparentment fracassa.

La prudència de l'amor — del que estima — és creure-hi fermement.

Ser prou senzill per prendre-s'ho al peu de la lletra. I això — inclús en Jesús — apar follia.

Crist estima fins a l'extrem.

Crist acaba sent-ne la víctima.

Ha començat d'estimar i no el detura res. Es fidel. Hi creu, malgrat tot, fins a l'extrem, fins al final.

Aquest concepte s'encarna, s'expressa.

Només té un sentit l'estimar: Servir.

Servir sempre, servir millor, servir a tothom.

L'estimar és direcció única: donar-se.

Donar-se sempre, donar-se millor, donar-se a tothom.

Hi cap un progrés. Hi cap una superació. Hi caben uns moments de gran intensitat.

Jesús hi creia en el servei.

No pas com un diletant, un snob, un aficionat, un amateur

No hi jugava, que hi creia.

El servei el compromet. N'accepta totes les exigències.

L'Encarnació.

La Redempció.

I la festa d'avui: la perpetuació d'aquest servei, de la seva Presència i de la seva acció Redemptora. L'Eucaristia i el Sacerdoci.

El Jesús íntim que ens revela l'Evangeli acomiadant-se dels seus i perpetuant-se és la Bona Nova d'aquesta vesprada memorable. — JOSEP CARDÚS, PVRE.

DIVENDRES SANT

Oració a Jesús Sacrificat

Senyor.

L'aire del Divendres Sant —mentre us esguardo i us veig tot nu, clavat a la Creu— fa sentir-me covard.

Covard i alhora avergonyit.

Perquè no puc presentar, com a testimoni, cap ferida com Vós. Cap ferida que parli de sacrifici, d'amor, de caritat.

Perquè no puc oferir-vos ni la més minsa gota d'aigua que pugui apaivagar la immensa set que per tots nosaltres sofríu.

Perquè no tinc a la mà ni el més miserable parrac que pugui eixugar la suor i la sang que us ragen del front i dels costats.

Perquè estic al vostre davant, contemplant la vostra agonia, i no faig res per aconhortar-vos.

Perquè Vós heu acceptat, humil, morir per tots nosaltres —a fi que s'acomplís la Redempció de la humanitat pecadora— i jo, com tots, resto insensible, incapaç de comprendre el vostre sublim sacrifici.

* * *

Senyor,

L'aire de tots els divendres Sants, fa sentir-me covard.

Covard i alhora avergonyit.

Perquè, en lloc de transformar-me en un Cirineu o en una Verònica, resto contínuament aferrat al paper de Pilat o de Caifàs.

Perquè amb els meus pecats i amb les meves seguides caigudes, us estic bastint un Gòlgota tots els segons de la meua vida.

Perquè amb les meves flaqueses i amb les meves turpituds, us estic crucificant fins a la consumació dels segles.

I jo us demano: Senyor, sempre creurem que el vostre gest, a la Creu, fou inútil? Sempre serem tan orbs i tan mesells?

Senyor, tots coneixem el camí que Vós mateix assenyalàreu. Però el trobem tan cantellut, tan aspre...

Prou sabem que Vós diguéreu que cadascú ha de carregar, cada dia, amb la seva creu, si vol salvar-se.

Però som indòmits, Senyor. No volem ni sabem acceptar-la.

No arribem a capir que hem de solidaritzar-nos amb els vostres sofriments.

No volem comprendre que la dolor és l'antesala de la Glòria. Que la Creu és la porta de la Resurrecció.

* * *

Renoveu, doncs, Senyor, avui, l'aire d'aquest Divendres Sant.

I feu que ens allunyi la covardia i la vergonya.

Que se'ns infilti ben endins de les nostres entranyes i ens purifiqui els pensaments i ens enforteixi la voluntat.

Que ens crucifiqui, cada dia, les nostres passions i totes les carronyes que ens arrapen a les misèries humanes.

Que ens faci sentir solidaris amb els vostres sofriments i amb els de tots els altres germans nostres.

Que ens ajudi a lluitar i a viure íntegrament el vostre Evangeli.

Que ens faci entendre perquè agonitzeu Vós fins a la fi dels segles.

Que ens redimeixi definitivament totes les culpes i tots els errors comesos.

Que ens arrossegui cap a Vós, encara que no vulguem.

D'aquesta forma, Senyor, comprendrem exactament perquè, anys enrera, en un dia com avui, volguéreu morir per nosaltres.

I identificats amb la vostra Creu, sentint damunt nostre les vostres ferides, comprenent perfectament la nostra filiació divina, i pressentint ja la Redempció i Glorificació eternes, podem dir-vos de tot cor i a consciència: « PARE NOSTRE... »

R MUNNÉ I COLL

« Heus aquí l'arbre de la Creu, on fou sospesa la Salut del món.

Veniu, adoreu-lo! »

Camí del Calvari

Serva del Senyor.

Dreta i emmudida

espera Maria

el pas redemptor.

Pel cel atuït

retruny la riulla.

Ella clou els braços

damunt del seu pit.

Enmig del traït

plana un greu silenci:

l'enronda el misteri

de la solitud.

Xiscla l'oronell,

brosta l'herba fina,

i Jesús avança

sangosa la pell.

Trista serenor

vesteix el seu rostre.

Carrer d'Amargura,

ruta del dolor.

Sospira la veu

entre un fresseig d'ales.

Mare i Fill abracen

l'aspror de la creu.

I, com a llegat

que esborra la culpa,

cauen sang i llàgrimes

sobre l'enllosat.

MN. PERE RIBOT, PVRE

« El veritable culte de la Creu és inseparable del de la Resurrecció. Si adoràvem la Creu sense ésser il·luminats per la fe i l'esperança en la resurrecció, el nostre culte esdevindria una idolatria, perquè no adoràriem la creu de Jesús, sinó la d'un simple home.

Recordem-nos del costum antic de representar sobre la creu Jesucrist gloriós (*Crist-majestat*). Sense parlar de les pintures de les Catucumbes, en la creu apareix literalment com un arbre en plena floració, « l'arbre de vida ». El Crist sofrent és per l'Església el Crist que camina cap a la glòria ».

L. BOUYER

« Le mystère pascal »

*Crist, ahir i avui,
Principi i fi
Alfa i Omega,
d'ell són els temps
i els segles
a ell la glòria i l'imperi
per tots els segles de l'eternitat.
Amén.
(De la benedicció del Ciri Pasqual)*

NIT PASQUAL

Pasqua festa gran

« Convé que parlem de la noblesa d'aquesta festa. Noblesa he dit, ja que la solemnitat d'avui sobresurt per damunt de les altres. Així com en el nostre llenguatge sagrat diem *Sant dels Sants i Cantar dels Cantars*, als que així ho han merescut per la seva grandesa, també aquesta festivitat li escau el nom de solemnitat de les solemnitats. En ella se'ns ha donat l'exemple de la nostra resurrecció, s'ha obert l'esperança de la pàtria celestial i ja és presumible la glòria del regne: dels cels. » (Sant Gregori el Gran)

Pasqua és i serà el dia més gran de l'any i el més important en la nostra vida espiritual. És el dia de la Resurrecció: del Baptisme. La flor i nata de la litúrgia de Pasqua, és el que en diem *Vetlla Pasqual*. Es celebra durant la nit, començant el dissabte i acabant ja en diumenge. En ella vetllem, revivint l'esclat triomfal i lluminós de la Resurrecció de Jesús i el nostre Baptisme.

El silenci

La tragèdia ha acabat. El Crist, mort, reposa ja en el sepulcre. S'ha fet el gran silenci. La por, el dubte i l'esperança lluiten i es barregen en l'ànim desconhortat dels deixebles sense Mestre. És l'hora de la solitud. Cadascú està sol amb ell mateix, enmig de la nit quieta i llarga...

Prop de dos mil anys més tard, els homes corren adalerats per les coses del món. Cerquen les multituds, les músiques, les remors, les paraules. I no tenen repòs. Fugen del silenci, o bé no saben trobar-lo. Fugen de la nit sense lluminàries ni fanals. Fugen de la solitud. No volen quedar-se sols perquè tenen por. Volen que el món els enlluerni fins a esborrar-los la visió d'ells mateixos, de llur pròpia essència.

I l'home resta insatisfet. Fuig i corre sense poder parar mai, talment com un nou Comte Arnau.

No oblidem, en aquest Dissabte Sant, aquella primera vetlla pasqual dels apòstols, i procurem mirar-nos la pròpia ànima cara a cara. Sapiguem dir-nos els temors i els anhels, els dubtes i les frissances. I tinguem el cort obert a l'esperança, perquè, amb l'alba, arribà als apòstols la nova de la resurrecció.

Per tant, no ens cal fugir de la solitud i del silenci, sinó cercar-los, segurs, amb J. Green, que « en el cor del silenci és on habita Déu ». Aleshores, quan l'alba ens torni l'espectacle del món, tot s'haurà vestit de nous colors. Aparentment potser semblarà que res no hagi canviat, i que correm, encara, adalerats i afeixugats, però cadascú sentirà amb quina íntima alegria el seu esperit planeja suaument damunt totes les coses, perquè sabrà fer de tota la vida un dissabte sant ple d'esperança.

CANAL

Un raig de llum del Ciri Pasqual

El Ciri Pasqual beneït i il·luminant la nit, el sol primaveral que s'alça sobre l'horitzó en la matinada de Pasqua, són imatges adients de Crist, que en la seva santa resurrecció arrecona les tenebres i és la nostra llum. La llum és necessària, no tan sols per veure bé el camí, sinó per viure bé. En el temps dels avenços tècnics i de la llum, hi ha molts pensaments apagats i moltes vides a les fosques. La fe en Crist és la llum que ens guia, i que, com la del Ciri Pasqual, ha de correr de mà en mà. Ha d'haver-hi contagi de vida cristiana per l'exemple. *Llum i dia són paraules que en la Sagrada Escripura venen a significar el mateix, i vosaltres els novells batejats, que un dia foreu tenebres, ara sou llum en el Senyor, perquè el que encengué la llum en les tenebres us ha il·luminat.* (Sant Agustí als neòfits)

Diàleg amb el Para del cel

Després de la litúrgia de la llum segueix la de la paraula. Quatre mesos de lectures de l'antic testament, acompanyades per quatre pregàries dels cristians. Un perfecte diàleg, en el que Déu ens parla de la grandesa de la creació i de la restauració obrada per Crist i en el que nosaltres tenim oberta l'avinentsa de dir el nostre agraïment i d'implorar l'ajuda divina sobre els nostres propòsits.

Renovem el pacte

Es beneix l'aigua baptismal per a engrandir la fillada dels creients durant l'any. La vida cristiana es vida pasqual. Pasqua vol dir pas o trànsit. Crist resuscitat no ha pas tornat a la debilitat de la seva carn mortal. Havent vençut la mateixa mort, té ara una vida nova i gloriosa... i arrencarà volada cap al seu Pare celestial. Celebrem el triomf de Crist, el qual fou lliurat pels nostres delictes i resuscitat per la nostra justícia. (Rom. 4, 24 b - 25).

La Pasqua, el nostre Baptisme, és també per a nosaltres un trànsit. Passem de fills de pecat a ser fills de Déu i comencem a caminar cap a la casa del Pare. Però, amb tristesa ho hem de dir, moltes vegades més que un trànsit és un retorn a la vida mundana i carnal.

Ens diu Sant Agustí: *Estudiem d'on ens vé la mort i qui ens ha portat la vida. Ja ho sabeu: la mort vingué pel pecat i el que no en tingué (Crist) pagà la seva pena... Fou crucificat per a demostrar des de la Creu com moria el nostre home vell, i resuscità per a demostrar-nos en la seva vida la novetat de la nostra.*

En renovar les prometes baptismals, en dir *Hi renuncio*, volem significar que diem no, al pecat, i dir *Hi crec* volem dir, que ens entreguem totalment al Crist.

Banquet de Pasqua

La santa missa i la sagrada comunió és el banquet de Pasqua. Avui tots els batejats, tots els fills de Déu han d'estar al voltant de la Taula de Déu i menjar el Cos de Crist en la comunió. Crist és el nou i definitiu anyell pasqual, el començament de la vida del cel, una invitació a la amistat amb el Pare. Al·leluia!

JOAN J. VALLICROSA, prev.

ACCION CATOLICA - 7

CAMISAS A MEDIDA

Cuellos perfectos inarrugables

CAMISERIA - SASTRERIA

R I E R A

PLAZA OLLAS, 18

Pida una demostración sin compromiso

Modelos desde 15.000 ptas.

UN AÑO DE GARANTIA

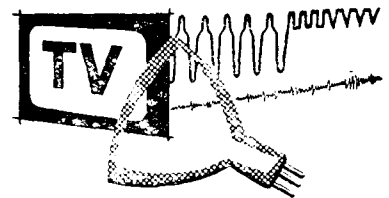
El mundo en su casa a través de "Eurovisión"

T. V. E. y Marconi

Distribuidor exclusivo:

Radio Aragonés

A. Clavé, 63 - GRANOLLERS - Telf. 557

HARINERA

La Perla del Vallés

S. A.

Mosaicos - Cementos - Loza sanitaria - Azulejos - Tuberías
Toda clase de materiales para la Construcción

Materiales Roura del Vallés, S. L.

Casa filial de Mosaicos Roura, S. A. VICH

A. Clavé, 5 - Teléfono 401 - GRANOLLERS
Jaime I, 66 - Teléfono 17 - M O L L E T

Avda. Generalísimo, 284
Teléfono número 72
GRANOLLERS

Cine forum

La Asociación Cultural celebró el pasado lunes, día 4, CCVIII Acto Social con una interesante sesión de Cine Fórum, en la Casa de Cultura San Francisco de la Fundación P. Maspons y Camarasa. Sobre film de Jean Renoir «La gran ilusión», presentado por Esteban Sala.

Campeones

Nuevamente los magníficos jugadores del Balonmano Granollers han conquistado para su club y para nuestra ciudad el preciado galardón de Campeones de España. Aun cuando no es esta la Sección idónea para noticias deportivas, de la que cuida el cronista correspondiente, no por ello queremos dejar de consignarla, por cuando representa un acontecimiento de ámbito ciudadado, aparte de la circunstancia extraordinaria de mantener tan dignamente el título de campeones a través de varios años consecutivos como es el caso de nuestro admirado club. Sinceramente, una vez más nuestra enhorabuena.

Acuerdos municipales

En la última sesión del Excmo. Ayuntamiento de la Ciudad se tomaron, entre otros, los siguientes e interesantes acuerdos. Solicitar a la Diputación Provincial que, dentro del plan de Cooperación Provincial, sea concedida a nuestra ciudad una ayuda de 1.000.000 de pesetas para obras de urbanización de la Plaza de la Iglesia. Efectuar una petición a Obras Públicas para la reversión a nuestro Ayuntamiento del tramo de carretera que enlaza las de Granollers a Barcelona y de Granollers a Caldas de Montbuy, o sea la que forma la Ave-

nida del 28 de Enero, en el barrio de Ntra Sra. de Fátima. Aprobar el presupuesto extraordinario para la urbanización de las calles San Jaime y Navarra e instar al Sr. Jefe de Obras Públicas la concesión de una línea de viajeros en automnibus entre Barcelona y la Costa Brava con parada en esta ciudad, lo que representaría una nueva mejora a las ya notables comunicaciones de que gozamos.

Operado

Don Amador Garrell Alsina, impresor de nuestra publicación, ha sido sometido a una delicada intervención quirúrgica, en una clínica de la Ciudad Condal, la cual se ha realizado satisfactoriamente y se halla en estos momentos muy recuperado. Le deseamos un pronto y total restablecimiento.

Semana del Jazz

En ocasión de celebrarse la Semana del Jazz en Granollers, en el próximo número aparecerán unos comentarios sobre el tema de dicha música en nuestra ciudad.

Calvario

Hoy, domingo día 10, tendrá lugar la inauguración de una Exposición de cuadros en forma de dioramas, dedicados al tema de la Pasión del Señor, organizada por la Asociación de Antiguos Alumnos de las Escuelas Pías. Dicha Exposición que se celebrará en los salones de la antigua Estación de Francia, permanecerá abierta al público durante los días de la presente Semana Santa y Pascua de Resurrección.

Campana de Juventud 1960 en la Comarca

◆ Se trabaja ya activamente en la preparación de la *Gran Jornada Comarcal de Juventud*. Estará dedicada, como cada año, al tema de la campaña anual. Por tanto, podemos ya anunciar que se desarrollará preferentemente bajo el lema «*Millorem les nostres llars*».

◆ Vinculados con la Jornada Comarcal se celebrarán unos simpáticos concursos. Publicamos recientemente las bases del *Concurso Literario*, y publicaremos en breve en nuestro semanario las correspondientes al *Concurso de Fotografías* y al de *Grupos Escénicos*.

◆ La Jornada de Granollers vendrá precedida de unas jornadas de sector, con las cuales los pueblos que componen los diversos sectores se disponen a profundizar colectivamente en la riqueza educativa de la campaña del hogar.

◆ En cada uno de los pueblos que componen el sector de *Santa Eulalia de Ronsana, Llíssá de Vall, Llíssá de Munt, Bigas y Riells*, se celebraron, desde el pasado día 27, una serie de conferencias que culminaron el domingo pasado en una hermosa Jornada matinal celebrada en Llíssá de Munt.

◆ En el sector formado por *La Roca, Vilanova, Montornés, Vallromanes y Santa Inés*, se dedicará al hogar la semana comprendida entre el 19 y el 24 de abril. Cada pueblo organiza una serie de actos y conferencias que terminarán este último día con una Jornada matinal en La Roca.

◆ En *Mollet* se prepara una «*Semana de Juventud*» dedicada también al hogar, que se inaugurará el día 25 de abril. Se invita para todos los actos a los pueblos de su sector, especialmente para la clausura que tendrá lugar el domingo día 1 de Mayo.

◆ En los pueblos de *Cardedeu y Llinás* y en todos los demás de su sector, va creciendo el ambiente de preparación para la Jornada Comarcal de Granollers.

◆ Lo mismo debe decirse de *San Celoni, Palautordera, Castellar del Vallés*, y de los pueblos comprendidos en sus respectivos sectores.

JORGE QUINCOES

Predicación Cuaresmal para señoras y señoritas

Se encuentra entre nosotros el P. José Luís de Tudela, capuchino, que tan grato recuerdo dejó en Granollers cuando la Santa Misión de 1952.

Durante tres días dará unas Conferencias cuaresmales dirigidas a señoras y señoritas.

Los actos tendrán lugar el lunes, martes y miércoles santos, a las 4,30 de la tarde, en la Capilla de las HH. Carmelitas, y a las 7,39 en la Iglesia Parroquial.

El P. José Luís predicará también el Sermón del Mandato del Jueves Santo y el de la Procesión del Santo Entierro.

Visiteu l'exposició

"Imatges a la llar"

Escultura religiosa

Casa de Cultura St. Francesc, dies 10-17 d'abril

Inauguració:

día 10, a les 12 del matí

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO:

Martín Font

Generalísimo, 9
GRANOLLERS

Desde siempre el mejor
CHAMPAÑA

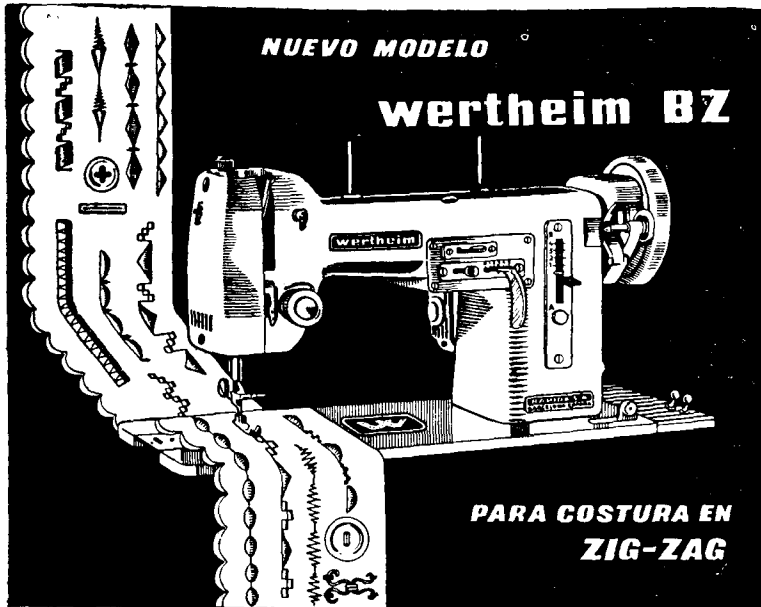
PERMONT'S

CAVAS PERMONT'S - San Sadurn de Noya
Pruébelo, se convencerá

REPRESENTANTES:

Bodegas J. Serra, MET'S

Maravillosa super máquina automática
de coser y bordar mágica al alcance de una niña
Ideal para uso doméstico, bordadoras y modistería

En ningún hogar debe faltar una WERTHEIM ZIG ZAG

La WERTHEIM ZIG ZAG ha anticuado a todas las demás

DISTRIBUIDOR OFICIAL PARA GRANOLLERS Y COMARCA:

CASA PIGUILLEM

Plaza José Antonio, 30 - Tel. 747

GRANOLLERS

HARINAS, ACEITES

Jaime Balcells, S. A.

TARREGA

Teléfono 70

CERVERA

Teléfono 23

CONCAVELLA

GRANOLLERS

Teléfono 670

ARTESA DE SEGRE

Teléfono 8

ARANDA DE DUERO

Teléfono 95

GUISONA

Teléfono 2

Casa Central:
TÁRREGA

RECUPERACIÓN Y FISIOTERAPIA

Tratamientos bajo dirección médica

Curas de adelgazamiento
Aplicaciones de parafina
Masajes
Salón de gimnasia
Bronceamiento artificial
Baños de fango
Pedicura

Blancafort, 3 - Teléfono 373

LA GARRIGA

CONTRATISTA DE OBRAS

Pedro
Capeta Padrós

Calle San Jaime, 46

GRANOLLERS

TEATRO

¡Vive como quieras!

de George S. Kaufman i Moss Hart

Dins del cicle de teatre que l'entitat « Casino de Granollers-Club de Ritmo » ha organitzat per a la present temporada de Quaresma, diumenge passat, a la tarda, actuà novament l'elenc « Palestra », de Sabadell, amb la comèdia « ¡Vive como quieras! », original de George S. Kaufman i Moss Hart, en versió castellana de Luis Escobar.

L'autor — Kaufman va néixer l'any 1889 a Pittsburgh (E. E. U. U.) Es dedicà al periodisme i alternà aquesta professió amb la d'autor teatral. El seu estil és el propi dels escriptors satírics i humoristes. És un comediògraf molt hàbil, que sap explotar la tècnica per a assolir obres molt fines i gracioses, i gairebé sempre animades per llur actualitat. La majoria de les seves comèdies plasmen escenes quotidianes de la vida als Estats Units. Una notícia, un succés, un fet qualsevol (que sovint són els aliments diaris del viure d'un poble), li serveix de tema per a fer-ne una comèdia, plena d'intencions i d'ironies.

El seu teatre, de no massa volada i dins d'una tònica força comercial, té però una frescor i una agilitat, mercès al gran poder de la sàtira i de l'humorisme, que el fa agradable i ple d'imaginació. Ha estat un autor molt celebrat, que ha obtingut èxits sorollosos. Entre les seves obres més taquilleres, escrites gairebé sempre en col·laboració, ja sigui amb Moss Hart (com en el cas present), ja amb Marc Connelly, amb Edna Forber o bé amb Leueen Mac Grath, podem citar: « Dulce », « Mendoigo a caballo », « Familia real », « Canto para tí » (Premi Pulitzer 1932), « Cena a las ocho » (de la qual se'n féu una adaptació cinematogràfica), « Bravo » i « Las pequeñas horas ».

L'obra — « ¡Vive como quieras! », que obtingué també el Premi Pulitzer l'any 1937, i considerada per molts la seva obra mestra, era ja coneguda del nostre públic (sobretot, del que ja comencem a « peinar canas »), gràcies a la intel·ligent versió cinematogràfica que féu Frank Capra, protagonitzada per James Stewart i Lionel Barrymore, i que llavors fou molt celebrada perquè ens féu conèixer (naturalment, des de l'angle humorista) la manera de viure, de pensar i d'actuar d'una

família americana, tan diferents a la nostra psicologia i a la nostra idiosincrasia.

Avui potser ja no ens fa tanta gràcia, perquè el cinema ha abusat, en forma massiva, d'assumptes semblants, i coneixem la forma de viure i de desenvolupar-se dels nord-americans, com si els tinguéssim al costat de casa nostra. I tothom ha sabut apreciar que, per damunt de tot, són únics en la virtut de riure's i de mofar-se d'ells mateixos (que es veu que és quelcom ben arrelat a la medulla dels americans) com el seu desconeixement quan es tracta de descriure aspectes, costums o fets dels altres països.

« ¡Vive como quieras! » no és cap obra de tesi, però té una intenció ben definida i que ja ens revela el títol. Els autors han pretés naturalment distreure el públic, però entre broma i broma han volgut recordar-li, una vegada més, que la felicitat, en aquest món, no és un producte que es pugui adquirir a cap botiga, sinó que és quelcom que ha de fabricar-se i obtenir un mateix. Que no és feliç aquella persona que en pot ser, sinó la que en vol ser.

En « ¡Vive como quieras! » tothom viu i se sent feliç: la mare, engiponant comèdies que ja sap per endavant que mai no s'estrenaran; el pare, fabricant productes pirotècnics sense cap ànim comercial; l'avi, bandejant des de fa trenta-cinc anys tota mena de preocupacions; una de les filles, aprenent dansa clàssica i fent passatissos, etc. Ningú no es fica en allò que fan els altres. Tothom respecta els parers i les actuacions de cada membre de la família. No hi ha mai baralles ni renyines. Tots ells han sabut trobar i plasmar el camí de la felicitat.

L'obra, a més a més, porta implícita una sàtira contra el món materialitzat d'avui, contra aquest món que només pensa en l'afany d'enriquir-se (personificat per la família Kirby) i que no té temps, o no el sap trobar, per a lliurar-se als esplais de l'esperit. En un entreacte sentirem comentaris d'alguns espectadors que deien que l'obra semblava un cant a la ganduleria. Nosaltres discrepem totalment d'aquest criteri. En el fons, i sobretot en el diàleg entre « Nono » i el « Sr. Kirby », al final del tercer acte, fins i sabérem veure una versió moderna de l'esperit de l'Evangeli de la XIV Dominica després de Pentecosta (Mateu, VI, 24-33).

Els elements interpretatius — Sempre hem cregut que la comèdia és molt més difícil d'interpretar que el drama. En primer lloc, els personatges acostumen a ésser tipus molt definits, que cal remarcar exactament.

I en segon lloc, perquè el ritme és molt més dinàmic i no es poden admetre dubtes ni vacil·lacions que puguin esmor-teir-lo.

Aquesta vegada, « Palestra » no ens acabà de fer el pes. Els actors, en general, portaren les escenes amb lentitud i amb certes indecisions, que perjudicaren la vivacitat que calia imprimir a l'acció. Sabem que era la primera representació que feien d'aquesta obra. I, francament, es notava que faltaven encara alguns assaigs i que s'estava pendent de l'apuntador (que dit sia entre parèntesi, es feia sentir una mica massa).

Amb tot, podem destacar del conjunt: Joan Suñé (Nono), correcte i ajustat an el paper de l'avi despreocupat; Rosa Mari Antonio (Essie), delicada i gràciosa dansarina; Esteve Bertran (Sr. Pino), tan bon actor com sempre, i Sebastià Sellent, en el caricaturesc personatge del rus Kolenkoff. En un pla més discret situem a Isabel Montserrat (Rheba), Cèlia Sogas (Alicia), Neus Franquesa (Penny), Josep Camarasa (Paul), Antoni Abadal (Sr. Kirby) i Joan Montllor (Donald). La resta dels intèrprets es limità a complir ben justament.

L'escenografia, a càrrec de Ramon Ribalta, força ben resolta. Creiem però que desentonaven uns retalls de periòdics espanyols penjats a la paret (concretament de « La Vanguardia » dins una casa americana. Si bé aquest rotatiu té molta difusió, estímem que haurien quedat millor uns retalls de diaris ianquis, que no són pas tan difícils de trobar.

Tornem a insistir que cal que « Palestra » posi més cura en el maquillatge. Molts actors que feien de pares que semblaven germans de llurs propis fills, per manca absoluta de caracterització. I els que en portaven, feia l'efecte d'haver-se només embrutat o ennegrit la cara, sense to ni so. La direcció de Mateu Alberca no passà de discreta. El públic, una mica més nombrós que de costum, acollí l'obra i la interpretació amb simpatia.

R. MUNNÉ i COLL

SASTRE - MODISTO

J. SALA JUANOLA

Príncipe de Viana, 13 - Letra C (bajos)
Calle del Cine Municipal

particular: Piso 1.º, 2.ª puerta

GRANOLLERS

LIBRERIA - ENCUADERNACIONES

CARBÓ

MATERIAL ESCOLAR

A. Clavé, 36 - GRANOLLER - Teléfono 423

CHAMPAÑA
PERMONT'S'

exclusivamente de cava...!

REPRESENTANTES:

Bodegas J. Serra, MET'S

TELEFONO 665

VIDA parroquial

CULTOS

Domingo de Ramos

Por la mañana, misas rezadas a las 7, 8, 9, 10 y 1. A las 11. Bendición de Ramos en la Plaza de los Caídos, Procesión en honor de Cristo Rey (calles Clavé, J. M.ª Puntas, Barcelona y Pl. Alférez Montaña) y Misa Solemne de Pasión en la Iglesia Parroquial.

Por la tarde, a las 4, rezo del Santo Rosario, a continuación solemne Vía-Crucis por las calles de nuestra ciudad. A las 8, Misa Vespertina y bendición.

Lunes, Martes y Miércoles Santo

Misas a las 8 y 9 de la mañana. Por la tarde, a las 7,30, Santo Rosario y Vía-Crucis. A las 8,30, Misa vespertina.

Jueves Santo

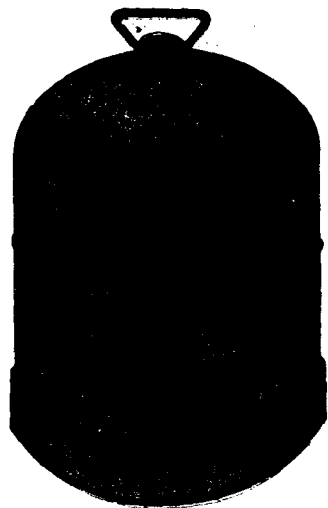
A las 7 de la tarde, Solemne Misa Vespertina en conmemoración de la Cena del Señor. Lavatorio de los pies. Traslado del Santísimo al Altar de la Reserva y Denu-
dación de Altares.

A las 10,30 de la noche, Hora Santa para los militantes de Acción Católica de todas las ramas y fieles en general.

Viernes Santo

A las 8 de la mañana, solemne Vía-Crucis siguiendo el itinerario de costumbre. Sermón de Pasión, por el Rdo. Padre José Luis de Tudela, capuchino.

A las 5 de la tarde, Solemne Acción Litúrgica en conmemoración de la Pasión y Muerte de Jesús. Lecturas de la Sagrada Escritura, Oración de los Fieles, Adoración de la Cruz y Comunión.

A las 9 de la noche, saldrá de la Parroquia la tradicional Procesión del Santo Entierro. En la Plaza de los Caídos, breve alocución sobre el significado del acto religioso, por el Rvdo. Padre José Luis de Tudela,

Sábado Santo

A las 10,30 de la noche, Solemne Vigilia Pascual: Bendición del Fuego nuevo y del Cirio Pascual, en la Plaza de la Iglesia. Pregón de Pascua. Lecturas bíblicas. Consagración de las Aguas bautismales. Renovación de las promesas del Bautismo. Misa Solemne de Resurrección.

Domingo de Pascua

Misas a las 8, 9, 10, 11, 12 y 1. Por la tarde, a las 8, Misa vespertina y Bendición.

Horario de confesiones

Lunes, Martes y Miércoles Santo: Mañana, de 7 a 9. Tarde, de 8 a 9.

Jueves Santo: Mañana, de 7 a 10 y de 12 a 1. Tarde, de 4 a 6.

Viernes Santo: Mañana, de 10 a 1.

Sábado Santo: Mañana, de 11 a 1. Tarde, de 7 a 8,30.

MOVIMIENTO PARROQUIAL

Proclamas matrimoniales

Javier Otazua Peña y Mª Montserrat Font Centellas; Luis Giménez Guillén y Mª Carmen Roca Masat; Luis Reverter Riera y Nieves Vives Torras; Miguel Nadal Carrera y Mª Teresa Castells Vilaregut.

Bautismos

Mª Antonia Parellada Garrell; Emilia Rodríguez Rico; Mª Rosario Colomina Carchat; Ramiro Salat Jubany; Mª Susana Barnet Abad; Montserrat Fernández Atsuara; Pedro Carrero Brunat.

CAFE-RESTAURANTE SALAMERO

Centro Católico - Teléfono 701

Meriendas Helados
Refrescos Batidos
y Desayunos P O L O S

Café de Calidad - Licores de marca

Alquiler de todo clase de servicio para
Banquetes y fiestas familiares

Defunciones

Jesús Novellón Berceiras (todos los sacramentos); Juan Quintana Angelet (id); José Martí Viñals; Andrés Poblet Ripoll (Extremaunción); Juan Dalmau Noguera (idem); Maria Marqués Planss (todos los sacramentos).

Colectas y Donativos

Pro-Necesidades de la Iglesia

Colecta del 2 de abril . . . 1.582,15

Nueva Imagen del Santo Cristo

Suma anterior . . . 2.462,30
Colecta del día 3 . . . 469,--
Total . . . 2.931,30

Campaña pro Seminario

Religiosas de la Policlínica . . . 325,--

Construcción Casa Parroquial

Suma anterior . . . 70.312,--
«Un home d'A. C.» . . . 100,--
Total . . . 70.412,--

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Domingo de Ramos - Bendición de Ramos, a las 10,30 de la mañana, en la Plaza situada al final del Camino Viejo de Canovellas. Seguidamente Misa. Las otras misas serán a las 8 y a la 1.

Tarde, a las 5, Función Cuaresmal.

Jueves Santo A las 6,30 de la tarde, Solemne Misa Vespertina de la Cena del Señor. Adoración solemne del Santísimo en el Monumento hasta la medianoche.

A las 9,30 de la noche, Hora Santa.

Viernes Santo - A las 7,30 de la mañana, Solemne Vía-Crucis por las calles de la Parroquia.

A las 5 de la tarde, Solemne Acción Litúrgica de la Muerte del Señor. Comunión.

Noche de Pascua - A las 11 de la noche, Solemne Vigilia Pascual y Misa de Resurrección.

Domingo de Resurrección - Misas como todos los días festivos.

Proclamas matrimoniales - Manuel Masero Rincones con Josefa Roche Aranda, de esta parroquia; Francisco J. Planas Rodas, de San Esteban, con Mercedes Colomer Ciurans, de esta.

Dormiré feliz
con

PIJAMA

**DOR
FEL**
PATENTADO

EXCLUSIVA
DE VENTA

CAMISERIA
SASTRERIA

RIERA

PLAZA OLLAS, 18
GRANOLLERS

GRAFICAS GARRELL - Teléf. 631 - GRANOLLERS